

ENERGETYCY O BRAKU DIALOGU

Energetycy o braku dialogu społecznego

Warszawa 09 stycznia 2017 r.

STANOWISKO

Sekcji Zakładów Energetycznych

**Zrzeszenia Związków Zawodowych Energetyków
w sprawie braku dialogu społecznego na szczeblu ponadzakładowym.**

Niezwykle istotnym pojęciem w relacjach pomiędzy stronami systemu gospodarczego jest dialog społeczny uwzględniający w swej istocie uprawnienia wynikające z powszechnie obowiązujących przepisów prawa, rozszerzone o wzajemne uzgodnienia wynikające z prowadzonych negocjacji pomiędzy zainteresowanymi stronami. Wszelkie konsekwencje wynikające z prowadzonego dialogu społecznego, mają w następstwie przełożenie na ostateczny wynik procesu restrukturyzacji każdej dziedziny której dialog dotyczy.

Państwa Europy Zachodniej, postrzegane jako opiekuńcze, zbudowano na bazie rozwoju odnotowanego w drugiej połowie minionego stulecia. Rozwój ten umożliwiła gwarantowana instytucjonalnie współpraca zorganizowanego kapitału i zorganizowanej pracy. Do osiągnięcia wyników przyczyniło się szereg warunków organizacyjnych – instytucjonalnych. Między innymi koncentracja oraz centralizacja związków zawodowych i związków pracodawców, zaangażowanie związków zawodowych w komitetach doradco administracyjnych w poszczególnych działach gospodarki, rozszerzenie praw uczestnictwa pracowników, jak również rozwój wspieranych przez rząd instytucji monitorujących przestrzeganie zasad i rozpoznających dowody działań świadczących o braku współpracy.

Niezwykła rola stron dialogu, jest czynnikiem determinującym świadomość dotyczącą znaczącego wpływu na wdrażanie polityki społecznej i polityki rynku pracy. Atrybutem związków zawodowych w Rzeczypospolitej Polskiej byłoby prawo do rokowań, w szczególności w celu rozwiązywania sporów zbiorowych oraz zawierania układów zbiorowych pracy i innych porozumień, co wynika z Konstytucji RP (art. 59, ust. 3) gdyby nie postawa pracodawców notorycznie unikających zinstytucjonalizowanego dialogu na szczeblu ponadzakładowym.

Naturalnym partnerem związków zawodowych w prowadzonym dialogu na szczeblu ponadzakładowym winny być organizacje pracodawców, głównie po przyjęciu ustaw o związkach zawodo-

wych oraz organizacjach pracodawców w 1991 r., kiedy to strony „zawiązującego się” wówczas dialogu społecznego uznały zgodnie potrzebę wspólnego wypracowania społecznie akceptowanej strategii rozwoju społeczno-gospodarczego kraju. Chodziło m.in. o nowe ukształtowanie ustroju pracy, stanowiące integralny element dokonujących się w Polsce przeobrażeń systemowych. Wolą stron było stworzenie warunków prawnych do tego, by pracownicy i pracodawcy uzyskali pełną możliwość artykułowania swych indywidualnych i zbiorowych interesów, w szczególności przez negocjowanie układów zbiorowych pracy.

Reasumując. Efektywny dialog społeczny jest procesem wymagającym długodystansowego zaangażowania. Dobrze działającego dialogu społecznego nie da się „wypracować w ciągu jednego wieczoru”. Co więcej, efektywny dialog społeczny wymaga konstruktywnego nastawienia, zaangażowania, kompetencji i gotowości do kompromisu ze strony jego uczestników. Połączenie tych czynników wzmacni i pobudzi przede wszystkim wzajemne zaufanie i zrozumienie, a także stworzy sprzyjający klimat dla dialogu społecznego czego w przypadku pracodawców branży energetycznej ewidentnie brakuje, co oznacza, że pracodawcy przyjęli wyłącznie filozofię monolityczną.

Jedną z zasad dialogu społecznego – równowaga stron dialogu wskazuje, że relacje między partnerami powinna charakteryzować względna równowaga – nie może dochodzić do sytuacji, kiedy jedna ze stron dominuje nad drugą. Niestety pracodawcy z uporem godnym lepszej sprawy, przy milczącej akceptacji otoczenia, okopali się na stanowisku bagatelizowania i braku jakichkolwiek inicjatyw dla przywrócenia zinstytucjonalizowanego dialogu społecznego na szczeblu ponadzakładowym.

Ponieważ każda branża charakteryzuje się zupełnie inną specyfiką funkcjonowania, powołano do życia Trójstronne Zespoły Branżowe. Celem i zadaniem Zespołu Trójstronnego ds. Branży Energetycznej stało się kontynuowanie trójstronnego dialogu sektorowego prowadzonego dla godzenia interesów stron przy wypracowywaniu stanowiska w sprawach ważnych z punktu widzenia polityki państwa wobec branży energetycznej oraz interesów pracowników i pracodawców. Jak dotychczas, Zespół... za aprobatą strony rządowej dba wyłącznie o interes dwóch stron pomijając całkowicie interes strony społecznej.

Zespół który winien stać na straży interesów poszczególnych stron prowadzonego dialogu, określającego nowe modele partnerstwa, nie uczynił niczego w celu przywrócenia niezbywalnego prawa strony społecznej branży energetycznej do tworzenia czy prowadzenia negocjacji i rokowań w zakresie Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy.

Nie ma najmniejszej intencji strony pracodawców ani inspiracji ze strony rządowej dla przywrócenia naturalnego dialogu dwustronnego poprzez zinstytucjonalizowanie strony pracodawców branży energetycznej i stworzenie możliwości prowadzenia rzetelnego dialogu na deklarowanym poziomie, pomimo że integracja ze Wspólnotami Europejskimi wymaga dostosowania regulacji układów zbiorowych pracy do ustawodawstwa tych Wspólnot, a także do konwencji i zaleceń Międzynarodowej Organizacji Pracy.

W związku z powyższym oczekujemy od pracodawców zrozumienia idei dialogu społecznego, a od strony rządowej wsparcia i inspiracji dla przywrócenia wyżej określonych oczekiwań. Niezbędne

jest poszukiwanie stosownych rozwiązań na drodze dialogu i współpracy między stronami, których efektem będzie zabezpieczenie interesu kraju, firm oraz pracowników, dla dobra wszystkich. Proponujemy do tego celu wykorzystać instytucję Zespołu Trójstronnego ds. Branży Energetycznej, gdzie doświadczenia uczestników Zespołu, winny w istotny sposób wpłynąć na możliwość osiągnięcia konsensusu.

Niniejsze Stanowisko jest jednocześnie wnioskiem do Zarządu Głównego Zrzeszenia Związków Zawodowych Energetyków o niezwłoczną analizę i zainicjowanie współpracy z centralami związkowymi działającymi w energetyce, w celu opracowania wspólnej strategii dotyczącej realizacji powyższego.

Ponieważ organizacje członkowskie, które reprezentujemy w Sekcji Zakładów Energetycznych Zrzeszenia Związków Zawodowych Energetyków, solidaryzują się z powyższymi oczekiwaniami, oświadczamy, że będziemy wspierać wszelkie zgodne z prawem działania związków zawodowych na rzecz i w obronie interesów pracowniczych.

Z poważaniem:
Wiceprzewodniczący ZZZ Energetyków
/-/ Jerzy Wiertelak

Strażak potrzebuje pomocy

Michał Krawczyk ma 31 lat, od 12 lat jest strażakiem – w chwili obecnej jest dowódcą zastępu w Komendzie Miejskiej Państwowej Straży Pożarnej w Piotrkowie Trybunalskim. W swojej pracy często ratował życie i zdrowie innych, dziś to on potrzebuje pomocy.

Michał Krawczyk w listopadzie 2016 roku w wyniku nagłej choroby trafił do szpitala. Trzy tygodnie spędził w śpiączce farmakologicznej. Stan zapalny uszkodził mięśnie, nerki, układ metaboliczny. Bakterie rozwinęły się w błyskawicznym tempie - zaatakowały również krew, ale dzięki wsparciu rodziny, przyjaciół, strażaków, znajomych bliższych i dalszych a także obcych ludzi krew do koniecznych transfuzji była dostarczana na bieżąco.

W wyniku dużego osłabienia organizmu jego stan z każdym dniem pogarszał się. Pojawiły się kolejne choroby, powikłania - stan był krytyczny. Rokowania były bardzo złe ale lekarze robili wszystko, aby ratować życie naszego kolegi Michała. Jediną szansą na przeżycie była amputacja obu kończyn dolnych. Na szczęście przyniosła ona zamierzony cel i stan zaczął się poprawiać. Konieczna operacja powoduje, że Michał nie będzie mógł już dalej pełnić służby jako funkcjonariusz Państwowej Straży Pożarnej, ale ważne jest aby jak najlepiej mógł funkcjonować w życiu codziennym dla siebie i swojej rodziny.

W tej chwili Michał wymaga intensywnej rehabilitacji i potrzebuje specjalistycznych protez – szacunkowe koszty to około 200 tys. zł. Jeszcze całe życie przed nim dlatego tak bardzo ważne jest zakupienie jak najlepszych protez, co niestety wiąże się z wysokimi kosztami. Dlatego, jeżeli ktoś ma ochotę i możliwość wsparcia, bardzo prosimy o pomoc i z góry serdecznie dziękujemy.

Pomocy dla Michała można udzielić m.in. poprzez:

- darowiznę z pośrednictwem Fundacji Avalon,
- przekazanie 1% rozliczając PIT,
- wysyłanie charytatywnego SMS-a.

Poniżej zamieszczamy szczegółowe informacje dotyczące możliwości wsparcia dla Michała:

JAK PRZEKAZAĆ DAROWIZNĘ

Należy dokonać przelewu bankowego (może być przelew internetowy) lub wpłaty na pocztę:

- nazwa odbiorcy: Fundacja Avalon - Bezpośrednia Pomoc Niepełnosprawnym, Michała Kajki 80/82 lok. 1, 04-620 Warszawa
- numery rachunku odbiorcy: 62 1600 12860003 0031 8642 6001

- Rachunek prowadzony przez: BGŻ BNP Paribas Bank Polska SA

W tytule wpłaty proszę podać nazwisko i numer członkowski nadany przez Fundację – Krawczyk, 6977 (ten dopisek jest bardzo ważny)

Rachunek walutowy EUR: IBAN: PL07 1600 1286 0003 0031 8642 6021

Rachunek walutowy USD: IBAN: PL77 1600 1286 0003 0031 8642 6022

Rachunek dla przelewów zagranicznych w innych niż EUR I USD walutach: IBAN: PL62 1600 1286 0003 0031 8642 6001
JAK PRZEKAZAĆ 1%

Wypełniając zeznanie PIT, podatnik musi obliczyć podatek należny wobec Urzędu Skarbowego.

W rubryce **WNIOSEK O PRZEKAZANIE 1% PODATKU NALEŻNEGO NA RZECZ ORGANIZACJI POŻYTKU PUBLICZNEGO (OPP)** należy:

- Wpisać numer KRS: 0000270809
- Obliczyć kwotę 1%
- W rubryce **INFORMACJE UZUPEŁNIAJĄCE** (bardzo ważne!) należy Wpisać nazwisko oraz numer członkowski nadany przez Fundację – Krawczyk, 6977

JAK PRZEKAZAĆ SMS CHARYTATYWNY

Należy wysłać SMS pod numer 75165 o treści **POMOC, 6977** (bez nazwiska). Koszt SMS-a to 6,15 zł brutto (kwota zawiera VAT).

Opracował:

Adrian Dziubecki – Przewodniczący Zarządu Terenowego ZZZ Florian w Piotrkowie Tryb.

Krzysztof Jędrachowicz – Przewodniczący Łódzkiego Zarządu Wojewódzkiego ZZZ Florian

Tomasz Kalita nie żyje.

Był zaangażowanym człowiekiem lewicy, przyjacielem związków zawodowych, współpracował z nami przy wielu projektach i wspierał walkę o prawa pracownicze.

Żegnaj Tomku. Cześć Twojej pamięci